

Genereren van spelinhoud met probabilistisch programmeren

Een onderzoek naar de toepasbaarheid van ProbLog

Robin Haveneers

Bachelor Informatica

KU Leuven, België

robin.haveneers@student.kuleuven.be

Abstract

Deze paper bespreekt de toepasbaarheid van **ProbLog** op het gebied van **procedurale-procedurele** creatie van spelinhoud. In dit onderzoek wordt ProbLog vergeleken met ASP. ProbLog en ASP zijn beide declaratieve talen waarbij het grote verschil is dat ProbLog gebruik maakt van kansen. Het onderzoek wordt gevoerd op het gebied van snelheid, variatie en modellering en of **ProbLog** op deze vlakken **ProbLog**-voordelen biedt dankzij het gebruik van kansen. Uit de resultaten van dit onderzoek kan worden afgeleid dat op vlak van snelheid ProbLog het niet haalt van AnsProlog. ProbLog bereikt echter wel een veel grotere variatie in gegenereerde oplossingen die voldoen aan het gevraagde model. ProbLog biedt dankzij zijn probabilistisch aspect ook een aantal interessante modelleringsvoordelen. We besluiten dat ProbLog in de praktijk goede mogelijkheden biedt op vlak van game content generation indien variatie de belangrijkste factor is en snelheid meer van ondergeschikt belang is.

1 Introductie

Generatie van spelinhoud (Engels: “game content generation”) is een belangrijk onderdeel bij **het-ontwikkelen-de-ontwikkeling** van eender welk soort spel en is ook **al-inmiddels** een gevestigd onderzoeksdomein. Het **gebruik-van-Answer-Set-Programming-(ASP)-voor-het-procedureel** genereren van spelinhoud is **echter-nog-nieuw**. Vanaf 2011 zijn onderzoekers begonnen met de toegevoegde waarde te onderzoeken van ASP op gebied van **game content generation**. Zie [Yannakakis and Togelius, 2011] en [Smith and Bryson, 2015]. Alvorens dieper in te gaan op het onderzoek, geef ik in deze introductie relevante achtergrondinformatie.

1.1 Generatie van spelinhoud

Het **proceduraal-genereren-van-spelinhoud-is-gedefinieerd-als** **gedefinieerd als** “het genereren van spelinhoud aan de hand van een algoritme met gelimiteerde of indirecte invoer van de gebruiker.” [Togelius *et al.*, 2015]. Met andere woorden: het gaat over software die met één soort beschrijving verschillende sets van spelinhoud kan genereren.

Onder ‘inhoud’ verstaan we onder **meer-andere** rekvisieten (wapens, kisten, muntjes ...), **maar-ook-evenals** plattegronden en spelwerelden (kerker, platform, onder water ...).

Het spelmechanisme (“game engine”) zelf en de AI achter niet-speelbare personages vallen niet onder deze definitie van spelinhoud.

1.1 AnsProlog

Zoals-vermeld-is-

Het gebruik van Answer Set Programming (ASP) voor de generatie van spelinhoud is echter nog nieuw, maar wel reeds goed bestudeerd op het gebied van **game content generation** [Nelson and Smith, 2015], [Togelius *et al.*, 2011], [Smith *et al.*, 2011]. Vanaf 2011 zijn onderzoekers begonnen met de toegevoegde waarde te onderzoeken van ASP op gebied van **game content generation**, zie [Yannakakis and Togelius, 2011] en [Smith and Bryson, 2015]. Alvorens dieper in te gaan op het onderzoek, wordt relevante achtergrondinformatie gegeven.

2 Achtergrond

2.1 ASP en AnsProlog

ASP is een vorm van declaratief programmeren gericht op moeilijke (NP-harde) zoekproblemen. Het is **vooral-voornamelijk** bruikbaar in kennis-intensieve toepassingen, maar kan ook **makkelijk** gebruikt worden voor zijn generatieve mogelijkheden. **Een-In een** ASP-programma **is-dus-een** programma dat kennis beschrijft, en niet de uitvoering van het programma. Er wordt beschreven wat moet berekend worden en niet hoe. Op het gebied van generatie van spelinhoud kan in zulke programma's dus beschreven worden aan welke voorwaarden de spelinhoud moet voldoen. In het programma wordt **Bij game content generation wordt in** het programma het ontwerp van de inhoud die dient te worden gegenereerd beschreven om nadien een bepaalde spelinhoud beschreven. Aan de hand van dit programma wordt een answer set, een **mogelijke-geldige** beschrijving van een wereld die voldoet aan het ontwerp, **te-berekenen-berekend**.

De ASP-programma's beschouwd in deze paper, en waarop deze paper verder bouwt, zijn geschreven in AnsProlog: een syntax met regels vergelijkbaar aan Prolog, maar tegelijk ook verschillend van Prolog door onder meer. AnsProlog biedt de mogelijkheid om “keuze-regels-keuzeregels” of “niet deterministische regels” met numerieke boven- en/of ondergrenzen te definiëren. Een voorbeeld hiervan is voorbeeld hiervan is

$1\{s, t\}1 :- p, \text{wat-zo-veel-wil-zeggenals}$

dit wil zeggen: “als p in het model voorkomt, kies dan willekeurig welk exact één van de atomen s, t (dus s , of t , of s en t , of geen van beide) worden-) dat wordt toegevoegd”. Op deze keuze-regels kunnen ook numerieke onder- en bovengrenzen worden opgelegd: zo zegt $1\{s, t\}1 :- p$ dat er exact één zal worden toegevoegd. Een andere uitbreiding op de syntax ten opzichte van Prolog is de mogelijkheid om voorwaarden of constraints te bepalen die altijd waar moeten of net nooit waar moeten zijn, dit zijn “integrity constraints” of “integriteitsvoorwaarden”. Beschouw de volgende regels als voorbeelden:

```
:- not victory en :- birds.
```

Deze regels bepalen respectievelijk dat victory altijd moet optreden, en dat birds nooit mag optreden (de betekenis hiervan is verder niet relevant). Elke oplossing, elke in de “answer set”, voldoet aan deze regels.

Het vinden van antwoorden, mogelijke modellen op deze ASP-programma's berust op het vertalen van het programma in een Booleaanse formule om er nadien een SAT-solver op toe te passen. In een volgende paragraaf wordt toegelicht dat de solver gebruikt in deze paper, clingo, dit patroon volgt en gebruik maakt van state-of-the-art algoritmes op vlak van Boolean constraint solving.

2.2 ProbLog

ProbLog is een probabilistische uitbreiding op Prolog [De Raedt *et al.*, 2007]. Uniek aan ProbLog is dat voor elke regel kan gespecificeerd worden met welke kans deze regel optreedt, een voorbeeld hiervan. Een ProbLog-programma bestaat uit twee delen: feiten met een kans geannoteerd en een set van regels en niet-geannoteerde feiten. Een voorbeeld van een feit met een kans is het volgende: $p :: \text{friend}(Aa, Bb) \dots$. Deze regel zegt dat Aa bevriend is met Bb met een kans p .

In een Een ProbLog-programma geef je ook bepaalde queries, ‘vragen’ op. Bekijk daarvoor het onderstaande voorbeeld. $0.5 :: \text{color}(\text{green}). 0.5 :: \text{color}(\text{red}).$ beschrijft een kansverdeling over alle mogelijke werelden die gegenereerd kunnen worden met het programma. Elk feit van de vorm $p :: f$ geeft je de keuze, ofwel behoort f tot het model met kans p ofwel behoort het niet tot het model met een kans $1 - p$. Een totaalkeuze is nu een subset van alle mogelijke probabilistische feiten. Als er dus n feiten zijn met een keuze, zijn er 2^n totaalkeuzes. De kans dat een bepaalde wereld een geldig model is van het ProbLog-programma, is gelijk aan zijn totaalkeuze. De kans op een wereld dat geen geldig model is is 0.

```
query(color(C)):-
```

ProbLog biedt de mogelijkheid nu de mogelijkheid om een programma te sampelen. Bij het sampelen genereert ProbLog een mogelijke toekenning aan de opgegeven queries. Als het bovenstaande programma wordt gesampeld, zijn er drie mogelijke oplossingen:-

- `color(red).`
- `color(green).`
- `color(green).` en `color(red).`
- lege oplossing-

sampelen. Dit sampelen zal een bepaald aantal mogelijke modellen (afhankelijk van het gekozen aantal) terug geven. ProbLog doet aan rejection based sampling. Het genereert dus een set van werelden, haalt daar diegene uit die niet voldoen aan bepaalde voorwaarden uit het programma, haalt nadien diegene er uit die niet voldoen aan de query en geeft uit de overblijvende werelden één terug. Indien er evidence, de integriteitsvoorwaarden, wordt opgegeven met een heel kleine kans, is de kans dat het gegenereerde sample daaraan voldoet ook zeer klein, waardoor rejection based sampling lang kan duren.

Het sampelen geeft dus één of meerdere mogelijkheden uit die subprogramma's (afhankelijk van hoeveel resultaten worden gesampeld). Aan de hand van inferentie kan ProbLog antwoorden vinden op de queries die worden meegegeven aan een ProbLog-programma. Deze inferentie gebeurt in twee stappen.

Verder is het in een ProbLog-programma ook mogelijk om evidence te voorzien. Elke sample gegenereerd met het programma zal voldoen aan deze gegeven evidence. Zo kan het volgende schrijven geschreven worden: `evidence(friend(C,D)).` wat betekent dat persoon C altijd bevriend moet zijn met persoon D , in elke mogelijke oplossing van het programma. In de eerste stap wordt het programma samen met de evidence en de queries omgezet naar een gewogen Booleaanse formule om nadien op die formule inferentie uit te voeren. In deze stap wordt een variabel-vrij programma gezocht voor de opgegeven queries en evidence, vervolgens wordt dit programma omgezet in een logische formule en nadien herwerkt naar de overeenkomstige conjunctieve normaalvorm (CNF) [Mendelson, 1987]. Deze wordt tenslotte herwerkt naar zijn gewogen vorm: als het programma een regel $p :: f$ bevat, kennen we aan f de kans p toe en aan $\neg f$ de kans $1 - p$.

ProbLog verschilt van ASP doordat het niet-determinisme in ASP niet hetzelfde is als een kansverdeling, waarvan wel gebruik wordt gemaakt in ProbLog. ProbLog hanteert dus effectieve willekeurigheid, die in ASP niet van toepassing is. Deze paper onderzoekt dus de toepasbaarheid en de mogelijkheden, maar tegelijk ook de limieten en nadelen van. In een tweede stap wordt inferentie uitgevoerd op de bekomen gewogen formule. Er zijn drie inferentie-taken die kunnen worden uitgevoerd, MARG, EVID en MPE.

1. Bij MARG is het de bedoeling voor een gegeven aantal queries de marginale kansverdeling van zo'n query, gegeven een bepaalde observatie te berekenen, of nog: $P(Q|E)$ met Q de kans en E de evidence.
2. EVID of ‘de kans van evidence’ is het berekenen met welke kans bepaalde evidence voorkomt in de modellen, of: $P(E)$.
3. MPE zoekt naar de meest waarschijnlijke combinatie van alle niet-evidence predicaten, gegeven de evidence.

ProbLog berust hoofdzakelijk op de willekeurigheid van ProbLog op het gebied van game content generation. MARG inferentie methode: het berekenen van de kans op slagen van een query. Zie ook [Fierens *et al.*, 2015].

3 Probleemstelling en hypothesen

De probleemstelling in dit onderzoek is als volgt geformuleerd: is ProbLog toepasbaar op het vlak van ‘game content generation’? Is het systeem daar voldoende geschikt voor? Op welke manieren kan de probabilistische kant van ProbLog een voordeel bieden bij het genereren van spelinhoud? van dit onderzoek baseert zich op de volgende vragen:

- Q₁ Is het ProbLog-systeem geschikt om inhoud van spellen te genereren?
- Q₂ Hoe scoort ProbLog ten opzichte van ASP/AnsProlog op vlak van snelheid en variatie?
- Q₃ Wat zijn de modellerings voor- en nadelen bij het gebruik van ProbLog?

In deze paper wordt een vergelijking van ProbLog en ASP gemaakt aan de hand van, steunend op drie soorten puzzels die worden onderlegd aan een aantal criteria. De hypothesen is dat de probabilistische kant van ProbLog zeker een voordeel kan bieden bij het genereren van spelinhoud maar dat het systeem, zoals het nu is, niet snel genoeg is om een groot praktisch voordeel te bieden.

4 Aanpak

In dit deel van het onderzoek zal ik toelichten hoe ik mijn experimenten heb opgezet en uitgevoerd. De resultaten van deze experimenten worden dan besproken in de volgende paragraaf.

In mijn onderzoek heb ik voor het oplossen onderzoek wordt voor de uitvoering van de ASP-programma's, geschreven in AnsProlog, gebruik gemaakt van clingo uit het Potassco-pakket¹. clingo is de combinatie van een grounder, gringo die de programma's variabel vrij maakt en een solver, namelijk clasp, die answer sets berekent [Gebser *et al.*, 2010] — aan de hand van een conflict-gedreven solver gebruikmakend van technieken uit het SAT-onderzoeksdomein. [Gebser *et al.*, 2012].

4.1 Puzzels

Voor dit onderzoek heb ik gebruik gemaakt van drie puzzels. Sommige experimenten gebruiken echter een vereenvoudigde versie van de desbetreffende puzzel indien dit duidelijker was voor het experiment of wanneer het uitvoeren van programma's met de meer complexere voorwaarden te veel tijd in beslag zou nemen.

wordt beroep gedaan op drie soorten puzzels. De drie puzzels waren zijn de *chromatic maze*, *perfect maze* en de *dungeon*. Ik zal een korte beschrijving geven van deze puzzels.

Chromatic Maze

De *chromatic maze* (cfr. [Smith and Mateas, 2011], figuur 1a) is een altijd steeds vierkante puzzel en is een soort doolhof waarbij elk vakje een bepaalde kleur uit een kleurenwiel heeft. Om de puzzel op te lossen moet een bepaald pad van start naar

finish over de vakjes gevonden worden. Een overgang van het ene vakje naar een ander vakje is enkel toegelaten wanneer als de kleurenovergang die optreedt zie een overgang is in het gegeven kleurenwiel bevindt (bijvoorbeeld: vakje 1 is rood en vakje 2 is groen, dan moet om de overgang van 1 naar 2 geldig te maken rood naast groen in het kleurenwiel staan), met de klok mee of tegen de klok in.

Perfect Maze

De *perfect maze* (cfr. [Nelson and Smith, 2015], figuur 1b) is een altijd steeds vierkante puzzel en is simpelweg een perfect doolhof: —, dit wil zeggen dat vanuit elke positie kan een pad een pad kan gemaakt worden naar het vakje linksboven (1, 1). Hierdoor Daardoor zal de puzzel ook altijd steeds een pad bevatten van het vakje linksboven tot het vakje rechtsonder rechtsonder.

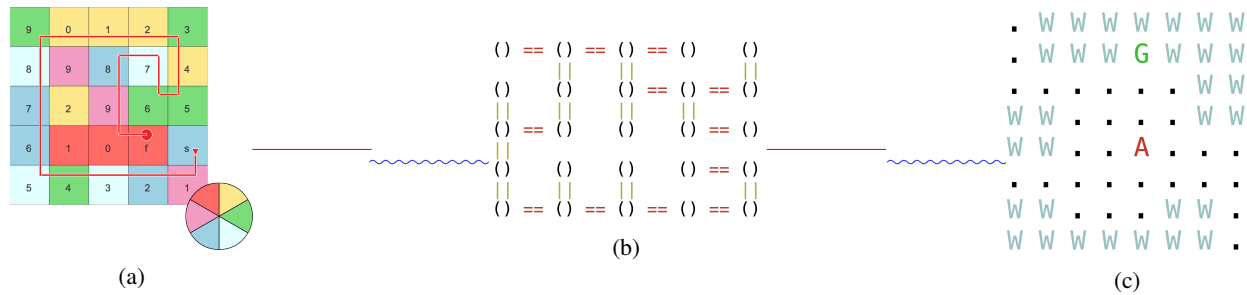
Dungeons

Een *dungeon* is zoals de naam zegt een een representatie van een soort kerker (cfr. [Nelson and Smith, 2015], figuur 1c). De *dungeon* is altijd perfect vierkant. In deze voorstelling van een kerker is er één altaar (A), één diamantje en een bepaald aantal muren (G) en een variabel aantal muren (W). De rest van de vakjes hebben geen bepaalde specifieke eigenschap. De gedachtegang gedachtegang van zo'n *dungeon* is om zich van de ingang naar de diamant te begeven, deze op te rapen, de diamant naar het altaar te brengen om zo de uitgang te openen en zich tenslotte naar die geopende uitgang te begeven. Aan dit soort werelden kan een heel aantal constraints worden toegekend: de verhouding muren ten opzichte van het aantal lege vakjes, de afstand tussen de diamant en het altaar ... Tenzij anders vermeld, gebruik ik voor al mijn wordt voor al de experimenten een *dungeon* gebruikt waarbij er exact één diamant en één altaar is en waarbij voor de rest van de vakjes, willekeurig, ofwel een muur ofwel niks wordt gezet.

4.2 Vertaling

Het eerste deel van mijn dit onderzoek bestond er in de AnsProlog-programma's, die de eerdergenoemde puzzels beschreven, om te vormen tot ProbLog-programma's. Uiteraard moest er rekening moest Er moet rekening gehouden worden met de constraints die ook aanwezig waren aanwezig zijn in de AnsProlog-programma's. Aangezien AnsProlog en ProbLog beiden varianten zijn op Prolog, was dit over het algemeen niet moeilijk vormde dit geen noemenswaardige problemen. Ze hebben beide functionaliteiten verschillend van Prolog, maar ook evenzo verschillend van elkaar. Zo biedt AnsProlog de mogelijkheid tot het invoeren van niet-deterministische regels alsook het neerschrijven van bepaalde voorwaarden die altijd waar of net nooit waar mogen zijn. Je vindt de De vertalingen van de puzzels in ProbLog, met commentaar als leidraad, in de appendices. — staan in de appendices. De vertalingen zijn gebaseerd op de puzzels gegeven in [Smith and Mateas, 2011] en [Nelson and Smith, 2015]. De vertaling gebeurde op hoog-niveau waardoor enkele stukken zonder veel moeite konden worden overgenomen. De kern van de puzzels is niet veranderd ten opzichte van de ASP-tegenhanger: ze hebben dezelfde eigenschappen en hetzelfde 'doel'.

¹Potsdam Answer Set Solving Collection,
<http://potassco.sourceforge.net/>

Figuur 1: Voorbeeld van een mogelijke-geldige chromatic maze met oplossing (a) , en perfect maze (b) een dungeon (c)

Het eerste aspect van de vertaling was de omzetting van de niet-deterministische kansen-regels uit AnsProlog naar ProbLog. Zo zegt de AnsProlog-regel hieronder dat voor elke tegel (elk paar van x en y coördinaten), exact één kleur uit alle mogelijke kleuren moet worden toegekend. Dit komt uit het voorbeeld van de *chromatic maze*.

```
1{cell(C,X,Y)\DIFdelbegin %DIFDELCMD < }%%%
\DIFdelend :color(C)}1
:- dim(X), dim(Y).
```

Eén mogelijke manier om dit in ProbLog te vertalen is door te zeggen dat voor elke tile(X,Y,C) met X en Y respectievelijk het x - en y -coördinaat, één kleur C uniform moet worden geselecteerd uit de lijst van alle kleuren. De code die dit uitdrukt, staat hieronder.

```
tile(X,Y,C) :-
    dim(X),
    dim(Y),
    colors(Lc),
    select_uniform(id(X,Y),Lc, C, _).
```

Analoge voorbeelden waren er bij de *perfect maze* waarbij de verbonden tile uniform wordt gekozen uit de 4 mogelijkheden: verbonden met een vakje links, rechts, boven of onder.

Een ander interessant aspect kwam aan bod bij een alternatieve vorm van deze puzzel. Daarbij was het de bedoeling om zo veel mogelijk een maximaal aan horizontale, en dus zo weinig mogelijk bijgevolg een minimaal aantal verticale, verbindingen te hebben. Het doolhof vertrekt dan zo van linksboven en maakt een soort slangbeweging tot rechtsonder.

In AnsProlog kan dit gemodelleerd worden door eerst te definiëren, aan-de-hand-op basis van een regel, wat een verticale verbinding is en nadien daarna een zogenoemde ‘minimize’-constraint op te leggen op deze verticale verbindingen. Een vergelijkbaar resultaat kon in ProbLog verkregen worden door, in plaats van de verbinding uniform te laten kiezen, de keuze niet-uniform te maken door gewichten toe te kennen aan de kansen. Zo is er in ProbLog met select_weighted in de plaats van select_uniform. De horizontale verbindingen krijgen een kans van beide 45% en de verbinding boven en onder een kans van nog elk 2.55%. De gegenereerde puzzels zijn nagenoeg altijd puzzels met een maximaal aantal horizontale verbindingen.

Verder was zijn er in AnsProlog ook de mogelijkheid om bepaalde voorwaarden op te leggen die nooit of net

altijd moesten voorkomen integriteitsvoorwaarden. Een voorbeeld hiervan is de voorwaarde die zegt dat er altijd steeds victory moet zijn en dat deze moet bereikt worden in minder dan max_solution en meer dan min_solution stappen. Met victory bedoelen we het feit dat er in de chromatic maze een geldig kleurenpad bestaat van start naar finish.

```
:- not victory.
:- victory_at(T), T < min_solution.
:- victory_at(T), max_solution < T.
```

In ProbLog kunnen we is het mogelijk een analoge constraint opleggen aan de hand op te leggen door middel van evidence, waarmee we willen zeggen wordt bedoeld dat elke toekenning moet voldoen aan victory.

```
victory :- victory_at(T), time(T).
\DIFdelbegin %DIFDELCMD <

%DIFDELCMD < %%%
\DIFdelend victory_at(T) :-
    max_sol(Max),
    min_sol(Min),
    time(T),
    \DIFaddbegin \DIFadd{T > min_sol,
    T < max_sol,
    }\DIFaddend finish(X,Y),
    player_at(T, X, Y).
\DIFdelbegin %DIFDELCMD <

%DIFDELCMD < %%%
\DIFdelend evidence(victory).
```

Een alternatieve aanpak voor deze evidence is om er evidence is om expliciet deze constraints in je programma neer te schrijven en er zo voor te zorgen dat werelden met deze bepaalde constraints gewoon nooit kunnen voorkomen evidence moet voorzien worden. Zo was er bij de *dungeon* de voorwaarde dat er maximaal één diamant en één altaar konden zijn. Dit kan in ProbLog voorgesteld worden aan de hand van evidence, maar een andere De alternatieve aanpak is door uit de lijst van vakjes eerst twee tiles te kiezen die respectievelijk de diamant en het altaar zijn en uit de overblijvende vakjes te selecteren welke vakjes muren worden en welke leeg blijven. Deze twee alternatieve aanpakken, en welke nu een voordeel biedt op vlak van modellering aanpak en de aanpak met evidence samen met hun voor- en nadelen, worden verder nog besproken.

4.3 Analyse

Het meest belangrijke deel van mijn onderzoek was uiteraard de analyse: effectief gaan bestuderen dit onderzoek is nagaan hoe het ProbLog-systeem presteert. Het grootste deel van de analyse was op vlak van variatie. De snelheid van de systemen wordt ook eveneens onderzocht en tenslotte komt ook de modelleringscomplexiteit aan bod, waar ook wordt gesproken over de effectieve voordelen die ProbLog biedt (hoofdzakelijk waar de probabileriteit van ProbLog een positief effect kan hebben).

Snelheid

Snelheid

Een eerste criterium dat ik heb behandeld in mijn is behandeld in dit onderzoek is de snelheid. Ik heb aan de hand van verschillende puzzels gekeken hoe lang de geschreven programma's met bijhorende software (ProbLog en clingo) er over deden om Er wordt onderzocht hoe lang het duurt een aantal samples, oplossingen die voldoen aan het programma, te genereren. Ook heb ik de vergelijking gemaakt tussen de tijd nodig bij het berekenen van alle mogelijke kansen bij ProbLog en de tijd nodig om alle mogelijke samples op te lijsten met clingo. Het is uiteraard in een toepassing wenselijk, zelfs noodzakelijk, om een zo snel mogelijk systeem te hebben dat puzzels in real-time kan genereren. Spelletjes waarbij de speler lang moet wachten alvorens het spel kan beginnen, zijn gedoemd om te falen.

Om de snelheid te meten heb ik wordt het ProbLog systeem tegenover het clingo-systeem geplaatst. Ik heb Er worden met het sample-commando van ProbLog telkens 100 samples gegenereerd, dat is mogelijk met het argument -N. Voor elke puzzel zag het commando er dus als volgt uit: problog sample -N 100 puzzel. Eén sample is Een sample is, zoals eerder, een mogelijke 'wereld' die voldoet aan het programma, en dus de constraints die werden opgegeven.

Voor clingo heb ik eveneens modellen laten genereren zijn er eveneens modellen gegenereerd met als argumenten --models=100 en --rand-freq=1 welke respectievelijk er voor zorgen dat ook clingo 100 modellen genereert en 100 procent willekeurige beslissingen neemt, hoofdzakelijk bij het kiezen van variabelen. Het commando voor de AnsProlog puzzels zag er dan als volgt uit: clingo --models=100 --rand-freq=1 puzzel.

Ik heb dan voor beide Voor beide is dan getimed hoe lang het duurde voor deze 100 puzzels te genereren. Dit timen is gebeurd op een Macbook Pro, 2.7 GHz Intel i5-processor, 8GB DDR3 RAM onder OS X 10.11.

Variatie

Variatie

Het tweede criterium waarop dit onderzoek zich baseert is de variatie tussen de gegenereerde puzzels. Dit is bij puzzels uiteraard een zeer belangrijk criterium. Puzzels die gegenereerd worden en maar minimale verschillen vertonen, zijn uiteraard niet wensbaar in een systeem dat levels van spellen moet construeren. Op het vlak van game content generation is het beter naar zo veel mogelijk variatie toe te streven. Zo krijgt de speler die het spel speelt niet het gevoel een bepaalde paltegrond of lay-out al eens tegen gekomen te zijn.

De variatie kwantitatief voorstellen vereistte voor elke puzzel een aparte aanpak om de variatie te kunnen bepalen, aangezien de constraints per puzzel verschillend zijn doorgaans niet gewenst. Een vaak terugkerend criterium is 'afstand' tussen twee posities $P_1(X_1, Y_1)$ en $P_2(X_2, Y_2)$, meer bepaald de Manhattan-afstand, welke als volgt gedefinieerd is: $D(P_1, P_2) = |X_1 - X_2| + |Y_1 - Y_2|$. Dit is een goede afstandsmaat omdat in geen enkele puzzel diagonale bewegingen zijn toegelaten.

Na de criteria, die hieronder worden besproken, opgesteld te hebben, heb ik 20 puzzels gegenereerd om vervolgens de score te berekenen van elke mogelijke combinatie van puzzels (puzzel 1 vs. puzzel 2, puzzel 1 vs. puzzel 3, puzzel 2 vs. puzzel 3, puzzel (n-1) vs. puzzel n). Dit leidt tot $\frac{20!}{2!18!} = 190$ vergelijkingen. Hoe hoger de score, hoe meer variatie de puzzels vertonen.

• Chromatic Maze

Voor de chromatic maze heb ik worden er 4 criteria geëvalueerd. De eerste drie samen tellen voor 50% mee en het laatste criterium telt ook nog eens voor 50% mee. totale score wordt dan gegeven door

$$\frac{C_{start}}{N} + \frac{C_{finish}}{N} + \frac{C_{sf}}{2 \times N} + \frac{2 * C_{kleur}}{N^2 * ((2 * N) - 2)}$$

met N de hoogte of breedte van het spelbord: deze zijn namelijk gelijk. Elke score wordt dus herschaald naar één en nadien gesommeerd.

– Afstand tussen start-vakjes.

Ten eerste heb ik gekeken wat Het eerste criterium is de Manhattan-afstand was tussen de vakjes die dienden als start bij beide puzzels. Dit heb ik dan herschaald naar een getal tussen 0 en 1 door te delen door de breedte van de puzzel. Zo worden relatieve waarden bekomen die vergelijkbaar zijn voor elke soort puzzeltussen de start-vakjes. Neem $start_1(X_1, Y_1)$ en $start_2(X_2, Y_2)$ als coördinaten voor het startvakje bij respectievelijk de eerste en tweede puzzel. De score wordt dan als volgt berekend: $C_{start} = D(start_1, start_2)$.

– Afstand tussen finish-vakjes.

De afstand tussen de finish-vakjes is op een analoge manier, met Manhattan-afstand, berekend als berekend, ditmaal met de start-vakjes. coördinaten $finish_1(X_1, Y_1)$ en $finish_2(X_2, Y_2)$ voor het finishvakje, als volgt: $C_{finish} = D(finish_1, finish_2)$.

– Afstand tussen de kleuren.

Verder heb ik voor Voor elk vakje in de eerste puzzel wordt gezocht naar het dichtsbijzijnde dichtsbijzijnde vakje met dezelfde kleur in de tweede puzzel. Als er geen vakje meer is dat dezelfde kleur heeft (of stel bijvoorbeeld in het slechtste geval dat alle kleuren tussen de twee puzzels verschillend zijn), zet ik de waarde op de maximale afstand die in die puzzel mogelijk is $((2 * n) - 2)$, met n de breedte. Dit wordt eveneens herschaald naar een getal tussen 0 en 1 door te delen door (aantal vakjes * maximale afstand mogelijk) $= n^2 * ((2 * n) - 2)$, met n de breedte. zo een vakje bestaat, zal dat vakje nadien niet meer beschouwd worden. Elke vakje kan namelijk

maar maximaal één tegenhanger hebben. De score (C_{kleur}) wordt gegeven door het algoritme A.1 gegeven in pseudocode in de appendix.

– Afstand tussen start en finish

Tenslotte heb ik word de afstand tussen het start- en finish-vakje van de eerste puzzel vergeleken met diezelfde afstand bij de tweede puzzel. Dit laatste criterium geeft een maat van complexiteit aangezien de puzzels die worden gegenereerd altijd oplosbaar zijn: als de afstand tussen het begin- en eindpunt dan hetzelfde gelijk is, zijn de puzzels erg analoog. Indien de variatie wordt berekend met enkel de eerste drie criteria kan deze al relatief hoog liggen. Dit laatste criterium is echter doorslaggevend als maat voor complexiteit. Dit ene criterium krijgt 50% van het totale gewicht. De berekening gebeurt met $\text{start}_1(Sx_1, Sy_1)$, $\text{start}_2(Sx_2, Sy_2)$, $\text{finish}_1(Fx_1, Fy_1)$ en $\text{finish}_2(Fx_2, Fy_2)$, als volgt: $C_{sf} = |D(\text{start}_1, \text{finish}_1) - D(\text{start}_2, \text{finish}_2)|$.

• Perfect Maze

De perfect maze is getestaan de hand van twee criteria; namelijk, steunend op twee criteria: het aantal overeenkomstige verbindingen en de lengte van het kortste pad dat mogelijk is met die verbindingen kortst mogelijke pad. Het aantal overeenkomstige verbindingen krijgt een gewicht van 75% en de afstand van groter gewicht dan het kortste pad een gewicht van 25%, aangezien de kans dat het kortste pad hetzelfde kortste pad gelijk is, relatief groot is. De totale score wordt gegeven door:

$$\frac{3}{4} * \frac{C_{\text{verb}}}{2 * N + 3 * (N - 4)} + \frac{1}{4} * \frac{C_{\text{pad}}}{(2 * N) - 2}$$

met N de hoogte of breedte van het spelbord.

– Aantal gelijkaardige verbindingen

In de perfect maze wordt een verbinding weergegeven als volgt: parent (3, 2, -1, 0) (zie ook appendix AB.2), dit wil zeggen dat het vakje (3,2) verbonden is met (2,2). Uiteraard is dat hetzelfde als schrijven Dat is analoog met: parent (2, 2, 1, 0). Op deze twee manieren wordt dus getest of een bepaald vakje in de ene puzzel verbonden is met een bepaald vakje in de andere puzzel. Voor elke overeenkomstige verbinding wordt bij de score één opgeteld. Dit wordt nadien ook herschaald naar 75% van de totale score. De score (C_{verb}) wordt berekend door algoritme A.2 gegeven in pseudocode in de appendix.

– Verschil in kortste pad

Voor elk van de twee puzzels wordt aan de hand van de bestaande verbindingen het kortste met bestaande verbindingen, gegeven door de parent-relaties, het kortste pad berekend, gebruikmakend van het algoritme van Dijkstra. Het verschil in deze twee paden wordt beschouwd ten opzichten van het kortst mogelijke pad ($2 * n + 3 * (n - 4)$, met n de breedte) en nadien herschaald naar 25% van de totale score [Dijkstra, 1959]. Deze waarde wordt bijgehouden in C_{pad} .

• Dungeon

De dungeon is getest aan de hand van 7 criteria. Elk van deze criteria telt even zwaar dooren levert, na herschaling,

opnieuw een punt op 100, onderworpen aan 6 criteria. De totale score wordt gegeven door:

$$\frac{1}{6} \left(\frac{C_d}{N} + \frac{C_a}{N} + \frac{C_{da}}{N} + \frac{C_m}{N} + \frac{C_{am}}{N} + \frac{C_{al}}{N} \right)$$

met N de hoogte of breedte van het spelbord.

– Afstand tussen diamanten

Als eerste wordt de Manhattanafstand berekend tussen de diamanten van beide puzzels. Dit wordt dan herschaald naar een score tussen 0. Neem $\text{diamant}_1(X_1, Y_1)$ en $\text{diamant}_2(X_2, Y_2)$ als coördinaten voor het diamant bij respectievelijk de eerste en tweede puzzel. De score wordt dan als volgt berekend: $C_d = D(\text{diamant}_1, \text{diamant}_2)$.

– Afstand tussen altaars/altaren

Het tweede criterium is de afstand tussen de altaars en is volledig analoog aan de diamanten hierboven. Neem $\text{altaar}_1(X_1, Y_1)$ en $\text{altaar}_2(X_2, Y_2)$ als coördinaten voor het altaar bij respectievelijk de eerste en tweede puzzel. De score wordt dan als volgt berekend: $C_a = D(\text{altaar}_1, \text{altaar}_2)$.

– Afstand tussen diamant en altaar

Het derde criterium kan beschouwd worden als een maat voor de moeilijkheid van de puzzel. Per puzzel wordt de afstand berekend voor twee puzzels wordt het verschil in afstand bepaald tussen de locatie van de diamant en de locatie van het altaar. Er wordt zo berekend hoeveel stappen Dit zijn het aantal stappen die de speler minimaal moet zetten om de uitgang te kunnen openen en geeft dus een maat voor complexiteit. Dit wordt berekend met diamanten $\text{diamant}_1(X_1, Y_1)$ en $\text{diamant}_2(X_2, Y_2)$ en altaren $\text{altaar}_1(X_1, Y_1)$ en $\text{altaar}_2(X_2, Y_2)$ en wordt gegeven door: $C_{da} = |D(\text{diamant}_1, \text{altaar}_1) - D(\text{diamant}_2, \text{altaar}_2)|$. Het verschil in deze afstanden tussen beide puzzels wordt opnieuw herschaald door te delen door de maximaal mogelijke afstand.

– Verschil in aantal muren

Als vierde criterium wordt voor beide puzzels het verschil in aantal muren berekend en daarvan het verschil genomen. Dit wordt herschaald door te delen door het aantal vakjes min 2 (voor de diamant en het altaar (C_m)).

– Verschil in lege vakjes

Analoog aan hierboven wordt als vijfde criterium het verschil in aantal vakjes berekend die geen muur, diamant of altaar zijn.

– Afstand tot dichtstbijzijnde muur

Als voorlaatste criterium wordt voor elke muur de afstand berekend tot de dichtstbijzijnde muur in de tweede puzzel. Als er geen muur meer is die kan Eenmaal er geen muren meer zijn die kunnen dienen als overeenkomstige muur, wordt de afstand maximaal gezet. Dit gebeurt op dezelfde manier als bij de chromatic maze hierboven. wordt geëvalueerd aan de hand van algoritme A.3, gegeven in pseudocode in de appendix. Neem in dit algoritme $t_1 = \text{"muur"}$.

– Afstand tot dichtstbijzijnde lege vakje

Analoog aan Met hetzelfde algoritme als hierboven wordt

ook voor elk leeg vakje in de eerste puzzel een zo dicht mogelijk leeg vakje gezocht in de tweede puzzel. Neem voor deze berekening $t_1 = \text{"leeg"}$ in het algoritme en vervang C_{am} door C_{al} .

4.4 Modelling

Verder ~~heb ik ook andere, kleinere criteria in verband met~~ wordt de effectieve modellering onderzocht. ~~Ik heb onder meer~~ Er wordt een analyse gemaakt naar waar ~~nu effectief~~ de probabiteit van ProbLog aan bod komt en waar die eventueel extra mogelijkheden biedt. ~~Eveneens heb ik onderzocht~~ Er wordt nagegaan hoe goed de evidence van ProbLog presteert ~~op gebied van game content generation~~ en of er eventueel eenvoudigere alternatieven voor deze ~~evidence~~ evidence bestaan bij de puzzels.

~~Het voorstellen van de niet-uniforme keuzeregels uit AnsProlog, is mogelijk aan de hand van het select-uniform en het select-weighted predicaat. Dit laatste biedt een grotere variatie aan mogelijkheden aan aangezien het mogelijk is mogelijk is bepaalde elementen of aspecten aan je spelinhoud met een grotere kans te laten voorkomen. Dit is onder meer te zien bij de puzzel van de perfect maze (appendix A.2). Deze puzzel is herschreven zodat overbodige assignments, die toch niet kunnen voorkomen, niet gegeneerd worden. Zo zie je dat voor tegels die op de rand liggen slechts wordt gekozen uit 3 van de 4 mogelijke verbindingen. Dit gebeurt door met select-weighted de mogelijke verbindingen een kans van $\frac{1}{3}$ te geven de verbinding die niet mogelijk is een kans van 0 te geven. Dit zou ook gemodelleerd kunnen worden door uniform te selecteren uit een lijst waarin enkel de drie mogelijkheden voorkomen, maar de aanpak met select-weighted is iets eenvoudiger.~~

Verder is het in ProbLog ~~dus ook~~ mogelijk om de integriteitsvoorwaarden ~~(de voorwaarden die altijd waar of net nooit waar mogen zijn)~~ voor te stellen aan de hand van ~~evidence~~ evidence. Het is eveneens duidelijk geworden dat dit ~~ook op een alternatieve manier gaat, door je programm zo te schrijven dat modellen die niet voldoen aan je constraints gewoon niet te laten voorkomen~~ mogelijk is, zie sectie 4.2. Een voorbeeld hier van ~~vind je in appendix A staat in appendix B.3, bij het model van de dungeon~~ dungeon met en zonder ~~evidence~~ evidence.

~~Variatie bij 20 gesampelde puzzels van verschillende dimensies van (a) chromatic maze, (b) dungeons en (c) perfect maze.~~

5 Resultaten

In deze paragraaf ~~analyseer ik de resultaten bekomen uit de experimenten besproken in~~ worden de resultaten besproken die bekomen zijn met de experimenten uit de vorige paragraaf.

5.1 Snelheid

De analyse op gebied van snelheid is zoals verwacht ~~en niet bijzonder~~: het ProbLog-systeem is opmerkelijk trager dan clingo. ProbLog maakt gebruik van *rejection based sampling*, terwijl AnsProlog gebruik maakt van complexere methodes waaronder *no-good learning* gecombineerd

met *backtracking*. ~~ProbLog genereert dus als het ware een sample, controleert daarna of deze voldoet aan de opgegeven voorwaarden, en start volledig opnieuw als dit niet zo is. Als er evidence wordt opgegeven met een heel kleine kans, is de kans dat het gegenereerde sample daaraan voldoet uiteraard ook zeer klein.~~

clingo ~~daarentegen~~ leert uit gemaakte 'fouten': wordt er ~~ergens~~ een variabele toegekend die tot een mislukking leidt, ~~dan~~ zal deze variabele nooit ~~meer nog~~ worden toegekend in de volgende samples. We kunnen ~~dus~~ concluderen dat het clingo-systeem veel sneller werkt: voor bepaalde puzzels was ProbLog zelfs niet in staat een sample te genereren ~~terwijl clingo dit nog wel kon in een acceptabele tijd.~~

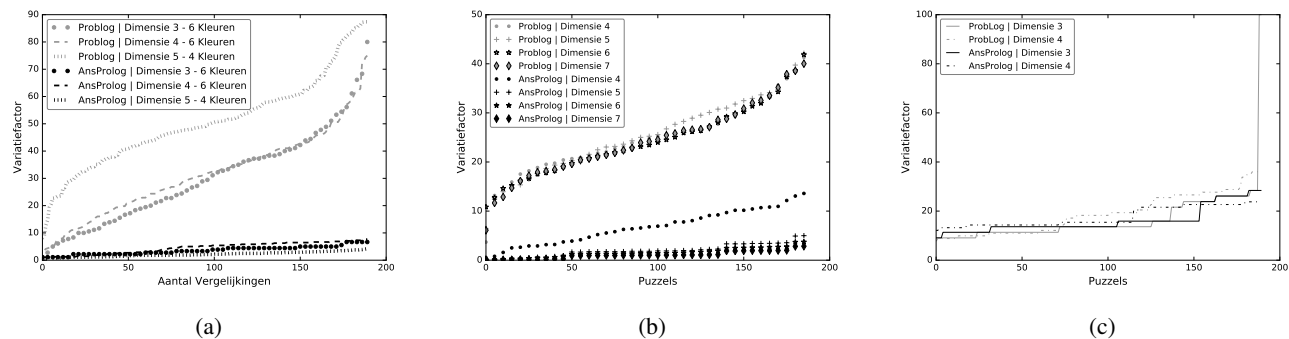
Hetzelfde geldt voor inferentie in ProbLog, het berekenen van de kansen van alle queries in ProbLog ~~(dat gebeurt, Dit wordt bereikt met het commando problog, zonder extra opties)~~. Bij puzzels met hogere dimensies, ingewikkeldere constraints of ~~evidence~~ evidence met kleine kansen, sloeg ProbLog er nooit in om het model te evalueren. ~~Zelfs voor Voor~~ puzzels met een kleine 100 000 mogelijkheden, ~~kwam het niet tot een resultaat. was~~ clingo ~~daarentegen was~~ in staat om tot 30 miljoen samples weer te geven alvorens vast te lopen. ~~ProbLog vond geen sample. clingo genereert ook consequent samples (elke X seconden), terwijl dit bij ProbLog zeer variabel was: dit viel op bij alle soorten puzzels. Waarom clingo consequenter puzzels kon genereren heeft te maken met de variatie: opeenvolgende gesampelde puzzels tonen bijna geen variatie, zoals besproken in volgende paragraaf.~~

5.2 Variatie

~~Voor de variatie verliep het experiment Het experiment om de variatie te bepalen verliep als volgt: voor elk van de puzzels zijn telkens na de criteria, die besproken zijn in paragraaf 4.3, per puzzel opgesteld te hebben, zijn er 20 samples gegenereerd voor verschillende dimensies. Nadien heb ik deze puzzels allemaal (elke combinatie) met elkaar vergeleken aan de hand van de criteria besproken in paragraaf 3. puzzels gegenereerd. Er wordt vervolgens een score op 100 berekend van elke mogelijke combinatie van puzzels (puzzel 1 vs. puzzel 2, puzzel 1 vs. puzzel 3 ... puzzel 2 vs. puzzel 3 ... puzzel (n - 1) vs. puzzel n). Dit leidt tot $\frac{20!}{2!18!} = 190$ vergelijkingen. Hoe hoger de score, hoe sterker de variatie.~~

In figuur 2a ~~zien we wordt~~ de variatie tussen de verschillende *chromatic mazes* van verschillende dimensies. ~~Ik heb samples gegenereerd voor dimensie drie en vier met zes kleuren en ook voor dimensie vijf met vier kleuren (waardoor het aantal mogelijkheden al daalt). afgebeeld.~~ De bekomen resultaten ~~heb ik zijn~~ gesorteerd van laag naar hoog om een beter overzicht te verkrijgen. Het is duidelijk dat ProbLog meer variërende puzzels genereert. Zelfs als de --rand-freq, de willekeurigheid waarmee keuzes ~~van variabelen~~ worden gemaakt in AnsProlog, op 100% stond en ~~ik~~ manueel de seed van de random generator ~~aangepast werd~~ aangepast, bezorgde dit nagenoeg ~~dezelfde identieke~~ resultaten.

Een analoog resultaat kan worden afgeleid voor de *dungeons*, te zien in figuur 2b. Dit zijn samples van *dungeons* met verschillende dimensies, waarbij er één diamantje en één altaar is en waarbij de rest van de vakjes (willekeurig) ofwel een

Figuur 2: Variatie bij 20 gesamplede puzzels van verschillende dimensies van (a) *chromatic maze*, (b) *dungeons* en (c) *perfect maze*.

muur ofwel niets zijn.

In figuur 2c valt op dat zowel ProbLog als clingo een relatief lage variatie bereiken. Dit is te wijten aan het feit dat er een klein aantal mogelijkheden is voor de *Perfect Maze*. Er valt eenvoudig theoretisch te berekenen dat er bij dimensie drie 192 mogelijkheden zijn en bij dimensie vier zijn dat er *maar net iets meer dan* 100 000. In vergelijking: bij de *chromatic maze* zijn er vanaf dimensie drie al meer dan 50 miljoen mogelijkheden. Het is *dus* vrij evident dat de variatie lager ligt: er zijn veel minder puzzels om uit te kiezen.

Bij de eerste twee puzzels is het *wel heel* duidelijk dat de variatie bij ProbLog veel hoger ligt *dan bij het gebruik van vergeleken met variatie bekomen aan de hand* clingo. Dit is dankzij het feit dat bij elke sample opnieuw ProbLog effectief willekeurige keuzes maakt, terwijl clingo nooit echte ‘randomness’ bereikt.

Een kleine *bemerking-opmerking* hierbij is, hoewel de variatie van ProbLog hoger ligt, de gegenereerde *chromatic mazes* bijvoorbeeld niet altijd ingewikkeld zijn, *op vlak van oplosbaarheid*. Ongeveer de helft van van de *chromatic maze* hebben een oplossing die meer dan vijf stappen *vereiste*. *vereiste om van start naar finish te geraken*. De rest van de puzzels mag dan wel een hoge variatie hebben op vlak van welke vakjes welke kleuren hebben en waar de start en finish liggen, de afstand tussen start en finish kan heel vaak gelijk zijn bij lage dimensies.

5.3 Modelling

Op vlak van modellering *heb ik reeds werd al* besproken dat de vertaling tussen AnsProlog en ProbLog *over het algemeen* relatief eenvoudig gaat. *Iets Duidelijk* moeilijker was het opstellen van *constraints die altijd of net nooit moesten waar zijnde integriteitsvoorwaarden*, daar zijn twee methodes voor: ofwel *simpelweg* evidence voorzien, ofwel het programma herschrijven zodat bepaalde constraints, *die normaal worden voorzien aan de hand van evidence*, *simpelweg* niet kunnen voorkomen. Deze laatste aanpak was nodig bij bijvoorbeeld de *dungeon*. Als de evidence wordt opgelegd *(met dus het echte evidence-sleutelwoord)* van bijvoorbeeld maximaal één diamant en één altaar te hebben, werd de uitvoeringstijd onnoemelijk lang. Constraints als deze zijn eenvoudig

om te vormen naar niet-evidence. *Zonder evidence kan ProbLog tot dimensie vijf binnen een aanzienlijke tijd samples genereren, terwijl met evidence het systeem na vele (> 8) uren uiteindelijk vastloopt en geen uitkomst genereert.*

Er waren echter bij de *dungeon* ook veel complexere voorwaarden. *Eén voorbeeld hiervan is er voor zorgen dat er altijd een pad bestaat tussen de diamant en het altaar, en dat het altaar nooit omsloten is door muren en dat het gemet wel altijd door minimaal 3 muren omsloten is...* Uit alle mogelijke, *specifieke voorwaarden: zoals de afstand van het minimale pad dat de speler moet afleggen*. Uit alle geldige werelden hebben werelden met zo’n voorwaarden een enorm kleine kans op voorkomen. *Deze constraints voorstellen Werelden genereren met deze constraints voorgesteld als evidence is niet, of toch zeer moeilijk, haalbaar. De uitvoeringstijd gaat hierdoor enorm de hoogte in. Zonder evidence kan ProbLog nog voor vele dimensies binnen een aanzienlijke tijd samples genereren, terwijl zonder evidence het systeem na vele uren uiteindelijk vastloopt en geen uitkomst genereert. Proberen deze evidence Pogen deze evidence te herschrijven naar code die er voor zorgt dat deze werelden gewoonweg niet kunnen voorkomen, is erg complex vereist meer werk dan de evidence-aanpak en is ook vrij specifiek per puzzel.* ProbLog vertoont *dus duidelijk een limitatie* duidelijk een beperking op gebied van game content generation: moeilijke constraints met een kleine kans vereisen een specifieke *aanpak en zijn moeilijk te implementeren*. *(en soms complexe) aanpak. Het gebruik van evidence in zo’n gevallen is niet voordelig.*

Daarnaast is het *wel* duidelijk, zoals in het voorbeeld van de *perfect maze* met een gemaximaliseerd aantal horizontale verbindingen, dat de randomness van ProbLog een voordeel kan bieden. Het biedt de mogelijkheid een bepaalde voorwaarde op een alternatieve manier te formuleren. *Het kan een beetje beschouwd worden als ‘vals spelen’, maar leidt wel tot hetzelfde resultaat. Dit is dan weer een aspect waar ProbLog een voordeel biedt op het vlak van game content generation, die niet mogelijk is in het ASP model.*

6 Conclusie en toekomstig werk

Uit de voorgaande analyse kunnen we *besluiten dan ProbLog mogelijkheden biedt op het gebied van game content*

~~generation. Indien variatie een belangrijke factor is, wint het ProbLog-systeem duidelijk van het clingo-systeem. een antwoord geven op onze vragen uit sectie 3.~~

- A₁ Het ProbLog-systeem is geschikt om inhoud van spellen te genereren, als snelheid van ondergeschikt belang is.
- A₂ Op vlak van snelheid daarentege., maakt ProbLog geen schijn van kans: de sampler is te naïef en te traag om snel oplossingen van puzzels te kunnen geven. komt ProbLog niet in de buurt van ASP, maar op gebied van variatie biedt ProbLog een enorm voordeel. De puzzels gegenereerd met ProbLog tonen veel meer variatie.
- A₃ ProbLog biedt interessante voordelen dankzij zijn randomness in het definiëren van integriteitsvoorwaarden.

Naar de toekomst toe is het interessant om te onderzoeken hoe puzzels presteren als we het gebruik van evidence evidence zoveel mogelijk vermijden. Dit vereist wel per constraint een erg gedetailleerde aanpak. Een andere mogelijkheid-mogelijkheid zou zijn om de sampler te verbeteren.

~~De code om de puzzels zelf te genereren alsook de code die werd gebruikt om de variatie en snelheid te berekenen, is te vinden op .~~

Dankwoord

Graag wil ik dr. ~~Angelika~~ Kimmig bedanken voor haar nuttige feedback en bijdrage bij het hele proces van deze bachelor-proef.

Referenties

- [De Raedt *et al.*, 2007] Luc De Raedt, Angelika Kimmig, and Hannu Toivonen. Problog: A probabilistic prolog and its application in link discovery. In Manuela M. Veloso, editor, *IJCAI*, pages 2462–2467, 2007.
- [Dijkstra, 1959] E. W. Dijkstra. A note on two problems in connexion with graphs. *Numerische Mathematik*, 1(1):269–271, 1959.
- [Fierens *et al.*, 2015] Daan Fierens, Guy Van den Broeck, Joris Renkens, Dimitar Shterionov, Bernd Gutmann, Ingo Thon, Gerda Janssens, and Luc De Raedt. Inference and learning in probabilistic logic programs using weighted Boolean formulas. *Theory and Practice of Logic Programming*, 15:358–401, 5 2015.
- [Gebser *et al.*, 2010] Martin Gebser, Roland Kaminski, Benjamin Kaufmann, Max Ostrowski, Torsten Schaub, and Sven Thiele. A users guide to gringo, clasp, clingo, and iclingo, 2010.
- [Gebser *et al.*, 2012] Martin Gebser, Benjamin Kaufmann, and Torsten Schaub. Conflict-driven answer set solving: From theory to practice, 2012.
- [Mendelson, 1987] Elliott Mendelson. *Introduction to Mathematical Logic; (4th Ed.)*. Wadsworth and Brooks/Cole Advanced Books & Software, Monterey, CA, USA, 1987.

- [Nelson and Smith, 2015] Mark J. Nelson and Adam Smith. Chapter 8: Asp with applications to mazes and levels. In Noor Shaker, Julian Togelius, and Mark J. Nelson, editors, *Procedural Content Generation in Games: A Textbook and an Overview of Current Research*. Springer, 2015.
- [Smith and Bryson, 2015] Anthony J. Smith and Joanna J. Bryson. A logical approach to building dungeons: Answer set programming for hierarchical procedural content generation in roguelike games. In *Proceedings of the 50th Anniversary Convention of the AISB*. 2015.
- [Smith and Mateas, 2011] Adam M. Smith and Michael Mateas. Answer set programming for procedural content generation: A design space approach. *IEEE Trans. Comput. Intellig. and AI in Games*, 3(3):187–200, 2011.
- [Smith *et al.*, 2011] Gillian Smith, Jim Whitehead, and Michael Mateas. Tanagra: Reactive planning and constraint solving for mixed-initiative level design. *IEEE Trans. Comput. Intellig. and AI in Games*, 3(3):201–215, 2011.
- [Togelius *et al.*, 2011] Julian Togelius, Jim Whithead, and Rafael Bidarra. Guest editorial: Procedural content generation in games. *IEEE Transactions on Computational Intelligence and AI in Games*, 3:169 – 171, 2011.
- [Togelius *et al.*, 2015] Julian Togelius, Noor Shaker, and Mark J. Nelson. Introduction. In Noor Shaker, Julian Togelius, and Mark J. Nelson, editors, *Procedural Content Generation in Games: A Textbook and an Overview of Current Research*. Springer, 2015.
- [Yannakakis and Togelius, 2011] Georgios N. Yannakakis and Julian Togelius. Experience-driven procedural content generation. *IEEE Transactions on Affective Computing*, 2:147 – 161, 2011.

A Algoritmes

A.1 Kleurafstand

```
1: bord1: de vakjes van het eerste bord
2: bord2: de vakjes van het tweede bord
3:  $n \leftarrow$  dimensie van  $bord_1$  (of  $bord_2$ )
4: for elk vakje  $v_1(x_1, y_1)$  in  $bord_1$  do
5:    $k_1 \leftarrow$  kleur van  $v_1$ 
6:   for elk vakje  $v_2(x_2, y_2)$  in  $bord_2$  do
7:      $k_2 \leftarrow$  kleur van  $v_2$ 
8:     if  $k_1 = k_2$  then
9:        $C_{kleur} \leftarrow C_{kleur} + D(v_1, v_2)$ 
10:      verwijder  $v_2$  uit  $bord_2$ 
11:    else
12:       $C_{kleur} \leftarrow C_{kleur} + ((2 * N) - 2)$ 
13:    end if
14:  end for
15: end for
```

A.2 Gelijkaardige verbindingen

```
1: bord1: de parent-relaties van het eerste bord
2: bord2: de parent-relaties van het tweede bord
3:  $C_{verb} \leftarrow 0$ 
4: for elk parent  $p_1(x_1, y_1, x_{v1}, y_{v1})$  in  $bord_1$  do
5:   for elk vakje  $p_2(x_2, y_2, x_{v2}, y_{v2})$  in  $bord_2$  do
6:     if [ $(x_2 = x_1$  en  $y_2 = y_1$  en  $x_{v2} = x_{v1}$  en  $y_{v2} = y_{v1})$ 
7:       of ( $x_2 = x_1 + x_{v1}$  en  $y_2 = y_1 + y_{v1}$  en  $x_{v2} = -x_{v1}$ 
8:         en  $y_{v2} = -y_{v1}$ )] then
9:        $C_{verb} \leftarrow C_{verb} + 1$ 
10:    end if
11:  end for
12: end for
```

A.3 Afstand tot dichtsbijzijnde vakje

```
1: bord1: de vakjes van het eerste bord
2: bord2: de vakjes van het tweede bord
3:  $C_{am} \leftarrow 0$ 
4: for elk vakje  $v_1(x_1, y_1, t_1)$  in  $bord_1$  do
5:    $afstand \leftarrow (2 * N) - 2$ 
6:    $teVerwijderen \leftarrow \emptyset$ 
7:   if  $t_1 = t_2$  then
8:     for elk vakje  $v_2(x_2, y_2, t_2)$  in  $bord_2$  do
9:       if  $D(v_1, v_2) < afstand$  then
10:         $afstand \leftarrow D(v_1, v_2)$ 
11:         $teVerwijderen = v_2$ 
12:      end if
13:    end for
14:     $C_{am} \leftarrow afstand$ 
15:  end if
16:  if  $teVerwijderen \neq \emptyset$  then
17:    verwijder  $teVerwijderen$  uit  $bord_2$ 
18:  end if
19: end for
```

B ProbLog

B.1 Chromatic Maze

```
%DIF < % Hulpfuncties
\DIFdelbegin %DIFDELCMD <
```

```
%DIFDELCMD < %%%
\DIFdelend % Genereer een lijst van getallen
list_of_integers(L,U,R) :-
  findall(M, between(L,U,M),R).

% Vorm alle mogelijke paren met
% een lijst van getallen
pairs(P) :-
  dim_list(L1),
  dim_list(L2),
  findall((A,B),
    (member(A, L1),member(B, L2)),P).

% Definieer de bordgrootte
% en maximale tijd
size(5).
t_max(35)

% Definieer de dimensies
dim(D) :-
  size(S),
  between(1,S,D).

% Genereer een lijst van dimensies
% Gebruikt bij 'pairs'
dim_list(L) :-
  findall(N, dim(N), L).

% Kies een start en finish-vakje
% uniform uit de lijst met
% alle mogelijke vakjes
start(X,Y) :-
  start_and_finish((X,Y),(_,_) ).
finish(X,Y) :-
  start_and_finish((_,_), (X,Y)).

start_and_finish((A,B), (C,D)) :-
  pairs(P),
  select_uniform(1,P, (A,B),R),
  select_uniform(2,R, (C,D),_).

time(T) :- t_max(M), between(0,M,T).

% Definieer wat aanliggende
% vakjes zijn
adjacent(X,Y,Nx,Y) :-
  dim(X),
  dim(Y),
  Nx is X+1.
adjacent(X,Y,Nx,Y) :-
  dim(X),
  dim(Y),
  Nx is X-1.
adjacent(X,Y,X,Ny) :-
  dim(X),
  dim(Y),
  Ny is Y+1.
adjacent(X,Y,X,Ny) :-
  dim(X),
  dim(Y),
  Ny is Y-1.

% Lijst van kleuren
colors([red, yellow, green,
```

```

cyan, blue, magenta]).

color(C) :-
    colors(L),
    member(C,L).

% Mogelijke kleurenovergangen
% in het kleurenwiel
next(red,yellow).
next(yellow,green).
next(green,cyan).
next(cyan,blue).
next(blue,magenta).
next(magenta,red).

% Toegelaten overgangen van vakjes
ok(C,C) :- color(C).
ok(C1,C2) :- next(C1,C2).
ok(C1,C2) :- next(C2,C1).

% Definieer welke mogelijke
% overgangen er zijn
passable(SX, SY, X, Y) :-
    adjacent(SX,SY,X,Y),
    tile(SX, SY, C1),
    tile(X, Y, C2),
    ok(C1,C2).

% Definieer wat een 'tile' is
tile(X,Y,C) :-
    dim(X),
    dim(Y),
    colors(Lc),
    select_uniform(id(X,Y),Lc, C, _).

% Definieer de positie van de speler
% op elk mogelijk ogenblik.
% Een speler mag niet blijven staan,
% en kan enkel op een vakje terecht komen
% als de overgang geldig is.
player_at(0,X,Y) :- start(X,Y).
player_at(T, X, Y) :-
    time(T),
    T1 is T-1,
    player_at(T1, SX, SY),
    passable(SX, SY, X, Y),
    list_of_integers(0, T1, R),
    players_at(R, X, Y).

players_at([],_,_).
players_at([H|T], X, Y) :-
    \+ player_at(H, X, Y),
    players_at(T,X,Y).

% Definieer wanneer victory optreedt.
victory :- victory_at(T), time(T).

victory_at(T) :-
    time(T),
    finish(X,Y),
    player_at(T, X, Y).

% Predicaten nodig voor de visualisatie
tile_grid(S,S) :- size(S).
tile_char(X,Y,R) :-

```

```

    player_at(T,X,Y),
    T > 0,
    R is (T mod 10),
    not start(X,Y),
    not finish(X,Y).

tile_char(X, Y, s) :- start(X,Y).
tile_char(X, Y, f) :- finish(X,Y).
tile_color(X,Y,C) :- tile(X,Y,C).

% De zaken die worden opgevraagd
query(tile_grid(S,S)).
query(tile_char(X,Y,T))
    :- dim(X), dim(Y).
query(tile_color(X,Y,C)).

% De evidence: victory
% moet plaatsgevonden hebben
evidence(victory).

```

B.2 Perfect Maze

Deze versie is geoptimaliseerd in de zin dat de hoekjes apart worden behandeld: deze hebben ~~namelijk minder~~ maar twee mogelijke verbindingen.

```

% Definieer de bordt grootte
width(3).

dim(D) :- width(W), between(1,W,D).

% Paarfunctie voor
% een unieke identifier
identifier(X,Y,I) :-
    I is ((X+Y+X+Y+1)/2) + Y.

% De lijst van mogelijke verbindingen
list_of_directions([(0,-1),(1,0),
    (-1,0),(0,1)]).

% Parent kiezen voor
% vakjes op een rand
edge_parent((X,Y),Xp,Yp,L) :-
    identifier(X,Y,I),
    list_of_directions(List),
    select_weighted(I,L,List,(Xp,Yp),_).

% Rechtsonder
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    X == Max,
    Y == Max,
    identifier(X,Y,I),
    select_uniform(I,[( -1,0),(0,-1)],
    ( Xp,Yp),_).

% Rechtsboven
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    X == Max,
    Y == 1,
    identifier(X,Y,I),
    select_uniform(I,[( -1,0),(0,1)],
    ( Xp,Yp),_).

```

```

% Linksonder
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    X==1,
    Y==Max,
    identifier(X,Y,I),
    select_uniform(I, [(1,0),(0,-1)],
    (Xp,Yp),_).

% Alle 'gewone' vakjes:
% die niet op een rand liggen
% of geen hoekje zijn
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    X \== 1, Y \== 1,
    X \== Max, Y \== Max,
    identifier(X,Y,I),
    list_of_directions(List),
    select_uniform(I,List,(Xp,Yp),_).

% Linker rand,
% behalve hoekje
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    Y \== 1,
    Y \== Max,
    X == 1,
    edge_parent((X,Y),Xp,Yp,
    [1/3,1/3,0,1/3]).

% Rechter rand,
% behalve hoekjes
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    Y \== Max,
    Y \== 1,
    X == Max,
    edge_parent((X,Y),Xp,Yp,
    [1/3,0,1/3,1/3]).

% Bovenste rand,
% behalve hoekjes
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    X \== 1,
    X \== Max,
    Y == 1,
    edge_parent((X,Y),Xp,Yp,
    [0,1/3,1/3,1/3]).

% Onderste rand,
% behalve hoekjes
parent(X,Y,Xp,Yp) :-
    width(Max),
    X \== 1,
    X \== Max,
    Y == Max,
    edge_parent((X,Y),Xp,Yp,
    [1/3,1/3,1/3,0]).

% Definieer wanneer vakjes
% verbonden zijn
linked(1,1).
linked(X,Y) :-
    parent(X,Y,DX,DY),

```

```

    dim(X),
    dim(Y),
    T is X+DX, S is Y+DY,
    linked(T,S).

% De opgevraagde zaken
query(parent(X,Y,Xp,Yp)) :-
    dim(X), dim(Y), (X,Y) \== (1,1).

% De evidence: alle vakjes
% moeten verbonden zijn met (1,1)
evidence(linked(X,Y)) :-
    dim(X),dim(Y), (X,Y) \== (1,1).

```

B.3 Dungeon

Dit is een simpele versie van de **dungeon**: de enige constraints zijn dat er maximaal één diamant en één altaar is. De rest van de vakjes zijn een muur of niets

Met evidence

```

% Definieer de breedte,
% en mogelijke dimensies
width(3).
dim(D) :-
    width(W), between(1,W,D).

% Definieer paren van
% co\"ordinaten
pairs(P) :-
    dim_list(L1),
    dim_list(L2),
    findall((A,B),
    (member(A, L1),member(B, L2)),P).

% Lijst van dimensies
dim_list(L) :-
    findall(N, dim(N), L).

% Mogelijke sprites
sprites([gem,altar,wall, none]).

% Unieke identifier
identifier(X,Y,I) :-
    I is (X+Y+X+Y+1)/2 + Y.

% Definieer de tile
tile((X,Y)) :- dim(X), dim(Y).

% Bepaal waar start en
% finish liggen
start((1,1)).
finish((W,W)) :- width(W).

% Haal voor elke tile
% een sprite op
tiles([],[]).
tiles([(X,Y)|T], [F|P]) :-
    sprite((X,Y),F),
    tiles(T, P).

% Definieer de sprites
sprite((X,Y), (X,Y,R)) :-

```



```
sprites(List),
  identifier(X,Y,I),
  select_uniform(I, List, R,_).
```

```
% Definieer dat er slechts
% \e'en gem en \e'en
% altaar mag zijn
```

```
only_one :-
  findall((X,Y),
    ( tile((X,Y)), sprite((X,Y),
      ( X,Y,gem))),
    R),
  length(R,1),
  findall((Z,Q),
    ( tile((Z,Q)),
      sprite((Z,Q),
        ( Z,Q,altar)))),
    T),
  length(T,1).
```

```
% Genereer alle tiles
query(tiles(P,R)) :- pairs(P).
% Evidence
evidence(only_one).
```

Zonder evidence

```
width(10).
minwall(1).
dim(D) :- width(W), between(1,W,D).
```

```
pairs(P) :-
  dim_list(L1),
  dim_list(L2),
  findall((A,B),
    ( member(A, L1),
      member(B, L2))),
    P).
```

```
dim_list(L) :-
  findall(N, dim(N), L).
```

```
regular_sprites([none,wall]).
special_sprites([gem,altar]).
```

```
identifier(X,Y,I) :-
  I is (X+Y+X+Y+1)/2 + Y.
```

```
tile((X,Y)) :- dim(X), dim(Y).
```

```
start((1,1)).
finish((W,W)) :- width(W).
```

```
% Haal eerst de speciale tiles op
% (gem en altaar), gebruik
% dan de overige tiles
% om de muren te plaatsen
tiles(H, (A, B), (C,D), Rest) :-
  get_special_gems(H, R, (A,B), (C, D)),
  get_regular_gems(R,Rest).
```

```
get_special_gems(H,R, (A, B), (C,D)) :-
  select_uniform(1, H, (A,B), R1),
  select_uniform(1, R1, (C, D), R),
  not((A,B) == (C, D)).
```

```
get_regular_gems([],[]).
get_regular_gems([(X,Y)|T], [F|Tail]) :-
  sprite((X,Y),F),
  get_regular_gems(T,Tail).
```

```
sprite((X,Y), (X,Y,R)) :-
  regular_sprites(List),
  identifier(X,Y,I),
  select_uniform(I, List, R,_).
```

```
get_solution(Gem, Altar, Rest) :-
  pairs(P),
  tiles(P, Altar, Gem, Rest).
```

```
gem(G) :-
  get_solution(G,_,_).
altar(A) :-
  get_solution(_,A,_).
rest(R) :-
  get_solution(_,_,D),
  member(R,D).
```

```
query(gem(G)).
query(altar(A)).
query(rest(R)).
```